

Victòria en observació

Una de les concentracions que s'han fet davant de l'empresa de Sils. foto Foto: EPA.

Aturem-nos un moment i observem el desenllaç de la vaga dels treballadors d'A.J. Ruz, l'empresa de Sils que es dedica a la recollida de residus. No sé si vostè en coneix mínimament la història i li han pujat les ganes d'alçar les copes o de tancar els punys i donar un cop a l'aire per celebrar-ho com una victòria en temps de derrotes. I si és dels que creuen que es pot incorporar a la humil mitologia de les lluites recents que s'han convertit en un estímul i en un referent. A l'estil, per exemple, de la que mantenen les PHA d'ençà de la gran esfondrada i les seves conseqüències. En el cas d'A.J. Ruz, fins i tot sense saber-ne els detalls ni les particularitats més morboses, era fàcil prendre partit. El sector, el caràcter dels temps i les inèrcies que ara predominen en l'univers de les relacions laborals ja permeten fer-se la composició de lloc i circumstàncies, però aquest era, em penso, un cas particularment amarg i lacerant. Més de cent dies de vaga deixen moltes hores per omplir-les de tibantors o vacil·lacions, massa espai per evitar que l'inundi el desànim i, per tant, ens hem d'imaginar que no ha estat

fàcil mantenir la solidesa i la determinació fins al darrer instant. A més, en aquesta època en què en els territoris més populars sempre hi ha qui procura estendre el virus del racisme i la xenofòbia, ha estat molt reconfortant contemplar com una plantilla formada per treballadors d'origens i horitzons tan diversos mantenen la cohesió, la solidaritat interna i la lucidesa sobre on és l'adversari i quines són les causes dels nostres mals. També ho ha estat, diuen, descobrir com a mesura que se sumaven dies de resistència creixien les solidaritats més enllà del seu entorn immediat i s'estenia la certesa que el seu no era només un conflicte laboral, sinó també de drets i de civilització. No em negaran que hauria estat un bon tema per a una d'aquelles pel·lícules de Stephen Frears o de Ken Loach que procuren dignificar les classes treballadores i les seves causes. Però malgrat tot això, a desgrat de l'exemplaritat, les emocions, la victòria i les evocacions cinematogràfiques, em penso que aquesta era una batalla que podíem haver estalviat a la plantilla d'A.J. Ruz. Una lluita que hauríem d'estalviar a totes les plantilles que a les nostres terres treballen fonamentalment amb pressupostos públics. En aquest cas, com quasi sempre, les administracions que contracten s'han inhibit, han alçat les espatlles com si el conflicte no els concernís i s'han centrat en els dos únics aspectes que, aparentment, els preocupen: el cost del servei i la seva realització.

No és, però, una actitud forçada per les exigències de la legalitat. Les clàusules incloses en aquestes contractacions atorguen a l'administració la potestat d'exigir, revisar i fiscalitzar que no es vulnerin les legalitats laborals i socials, i la possibilitat de sancionar o fins i tot extingir el contracte. Fer-ho o no, preocupar-se pel respecte a cap codi ètic mínim, és únicament una qüestió de sensibilitat i voluntat política. De notar-se més pròxim a uns o als altres.

Publicat a:

-El Punt Avui. Comarques Gironines 14-03-2015 Pàgina 57

Font del document:

http://www.elpuntavui.cat/noticia/article/7-vista/8-articles/832175-victoria-en-observacio.html?piwik_campaign=rss&piwik_kwd=mes&utm_source=rss&utm_medium=mes&utm_campaign=rss